

Zunajtelesne izkušnje

Ljudi s tako imenovanim "drugim obrazom" (zunajtelesnimi izkušnjami) ne smete že samo zaradi te sposobnosti imeti za prerojene. Kajti ta je samo posledica njihovih lahko vzburljivih živcev, po katerih duša s posredovanjem duha živčevja - zlahka prenaša v telesni organizem nazore iz svojega duševnega sveta. Močni živci tega seveda ne morejo, zato imajo ljudje močnih živcev le redko tako imenovani "drugi obraz". Zato tega pri človeku ne smemo imeti niti za nekaj dobrega, niti za nekaj slabega. To je prej neke vrste telesna bolezen, do katere pridejo navadno ljudje zaradi vsakovrstnih neprijetnih dogodkov v njihovem zemeljskem življenju. Velika žalost, dolgo trajajoči strah, velika groza ipd. so navadno vzrok za to, včasih pa tudi umetna sredstva kot magnetizem, pijanost in omamljenost z narkotičnimi zelišči.

Temu podobne reči torej nikakor niso znamenje prerojenja. To lahko spoznamo že iz tega, da takšni vizionarji navadno gledajo le popolnoma nepovezane slike, ki jim manjka vsaka urejena vsebina.

Vzrok za to je v tem, ker njihov duh in njihova duša še nista povezana med seboj. Tudi v njihovih videnjih ni nikakršnega temelja in nikakršne zveze, ki bi bila vsakomur popolnoma jasna. Nasprotno pa iz ust prerojenega izpričuje - četudi samo deloma - vsaka predstava duhovnih stvari pravi duhovni temelj in povezavo. To je potem tudi znamenje pravega prerojenja in pomembna razlika glede na golega vizionarja. Zato tudi ne smete kot posledico prerojenja pričakovati bedastih čudežnih reči, temveč naravne sadove zdravega duha in duše, ki je po njem ozdravela.

Prerojeni ve, da z darovi Svetega duha ne sme slepariti, zato le-te uporablja samo tedaj, pa še to navadno na skrivaj, kadar so potrebna.

Kdor pa bi rad to prerojenje dosegel zaradi kakršnih koli čudežnih lastnosti, je lahko prepričan, da ne bo deležen takšne milosti.

Ljubezen do Mene, velika srčna dobrot, ljubezen do vseh ljudi, to skupaj je pravo znamenje prerojenja. Kjer pa tega manjka in ponižnost še ni dovolj močna za vsak sunek, tam nič ne koristijo niti svetniški sij, niti kuta, niti duhovna videnja. Takšni ljudje so od božjega kraljestva pogosto bolj oddaljeni kot marsikateri drugi, katerih obraz je videti zelo posveten, kajti božje kraljestvo nikoli ne pride z zunanjim sijajem, temveč notranje, v vsej tihoti v človekovo srce. To si vtisnite v srce tako globoko kot le morete, pa boste dosegli božje kraljestvo veliko lažje kot mislite.

Vizije prerojenega so edino pravilne. Vse druge pa lahko dobijo pravi pomen šele tedaj, če jih razloži prerojeni duh.

Tako kot mora vsakdo zavreči neumnost svetnih ljudi, tako se lahko vsekakor

verjame besedi resnično prerojenega, ker ta ne daje ničesar, česar ni prejel. Drugi pa daje samo tisto, kar si sam domišlja, da ve.

Če bi kdo navidez govoril v Gospodovem imenu, delal pa bi to vendar samo zaradi svoje časti in koristi, temu ne verjemite! Kdor pa brez lastne koristi in častihlepja pravi: "To govori Gospod!" - temu verjemite! Posebno če pri tem ne gleda na osebo, kajti prerojeni spoštuje samo Gospoda.

[Jakob Lorber](#)
[Zemlja in luna](#)